

[Justitsministeren.]

mænd, og de forholdsvis store Indtægter, som de mere fremtrædende Sagførere bjærger sig, er et Problem, som er ganske overordentlig vanskeligt at løse for Justitsministeren. Jeg har ikke noget imod, at man diskuterer dette i Udvalget, selv om jeg ikke kan se, hvad det direkte vedrører denne Sag, og selv om jeg hellere vilde have det rejst ved en Finanslovbehandling, hvor den højtærede Finansminister ogsaa var til Stede.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at han havde været imod mit oprindelige Forslag paa dette Omraade, fordi Meningene med Grundloven var, at Dommere skulde dømmes af de almindelige Domstole og ikke af Særdomstole. Sidder den ærede Ordfører, der jo ved saa meget, inde med nogen som helst Viden om, hvad Meningene med Grundloven var paa dette Omraade, og er han i Stand til at oplyse mig om, hvem der tidligere har fremdraget dette Problem under Grundlovsforhandlinger? Saa vidt jeg ved, har man overhovedet ikke tænkt paa dette Spørgsmaal, og det er maaske meget forstaaeligt. Men naar man mener, at Udviklingen har været en saadan, at der har været Grund til at gøre det, maa man til at overveje det, og saa kan man ikke undgaa Særdomstolene, medmindre man, som jeg sagde før, vil lade Dommerne ved Disciplinærmyndighedssager blive behandlet som almindelige Tjenestemænd, med den Ændring, som jeg skildrede.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds rejste det Spørgsmaal, om ikke Klageretten kunde indrettes som et Rejseudvalg ligesom Landsretterne. Jeg har svaret paa det samme Spørgsmaal over for det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter). Det kan man naturligvis diskutere i Udvalget nu, men paa Forhaand tror jeg ikke, det kan lade sig realisere.

Endelig nævnte det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, om Staten ikke bør fjerne den Ulighed for Loven, som fremkommer ved, at Borgerne bor i meget forskellig Afstand fra Domstolene. Det er jo et meget interessant Problem, men jeg maa sige det samme om dette, som jeg sagde til det ærede 17de tingvalgte Medlem før, at det vedrører kun i allerhøjeste Grad indirekte dette Lovforslag. Det vedrører jo hele Spørgsmaalet om de gamle Regler om, at den Part, der taber, faar paalagt Sagsomkostningerne o. s. v. Det vedrører visse Retsprincipper, som jeg ikke synes, vi

skal tage op til Diskussion ved denne Lejlighed.

Hermed tror jeg, saa kort, som det har været mig muligt, naar jeg skulde tage tilbørligt Hensyn til det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter), hvilket altid er min Hovedopgave paa denne Talerstol, at have svaret paa de væsentligste Indvendinger, der er gjort.

Rytter: Maa jeg først takke den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (C. J. F. Sven) for den Oplysning, han gav mig: at det, vi her diskuterer, er Spørgsmaalet om Genoptagelse af kriminelle Sager. Det ærede Medlem mente derfor, at min Henvisning til civile Sager ikke var rigtig paa sin Plads. Jeg maa imidlertid fastholde min Udtalelse, idet det baade i Motiverne og i den højtærede Justitsministers Fremsettelsestale pointeres, at § 3 ogsaa gælder Civilprocessen. De Argumenter, jeg fremførte om, at Bestemmelsen var farlig, set i Forhold til Civilprocessen, staar altsaa ved Magt. Jeg udtalte, at jeg var bange for ved et Pennestrøg, ved blot en Sætning i en anden Paragraf, under Diskussionen om kriminelle Sager, pludselig at forrykke Grundlaget for Civilprocessen. Jeg tror, det ærede Medlem maa være enig med mig heri. Det ærede Medlem udtalte, at hvis Dommerne ikke fremskaffede Oplysningerne, kunde jeg have Ret, men faktisk var det saadan, at Dommerne føler, at ogsaa de skal fremskaffe Oplysningerne. Deroverfor maa jeg sige, at det ærede Medlem ikke kan have tænkt paa København, thi i København, hvor jeg kender Forholdene, er det ikke Dommerne, men Politiet, som fremskaffer Oplysninger. I enkelte Tilfælde har vi haft den Situation, at den Sagfører, som mødte i Sagen, ikke har været inde i den; vi har derfor udsendt et Cirkulære om, at i beneficerede Sager skal vedkommende Sagfører møde selv. Jeg ved, at det ærede Medlem i Virkeligheden er enig med mig i, at dette er en god Regel.

Angaaende Protokollation udtalte det ærede Medlem, at han var Tilhænger af, at der af Hensyn til Appel blev protokolleret noget mere i civile Sager. Det ærede Medlem maa imidlertid huske paa, at naar en Sagfører i Byretten siger: Denne Sag skal appelleres, vil der — saa vidt jeg kender Forholdene, og jeg tror, det ærede Medlem vil give mig Ret — ogsaa blive protokolleret, netop til Oplysning for Retten. Det ærede Medlem nævnte Sager, der appelleres fra Landsret til Højesteret. Det er rigtigt, at